“Zaspao sam u džamiji na svom ogrtaču vrijednom trideset srebrenjaka. Neki čovjek je došao i ukrao ga. Uhvaćen je, odveden Vjerovjesniku, sallallahu alejhi ve sellem, i naređeno je da mu se odsiječe ruka.”

Safvan b. Umejja ispričao je: “Zaspao sam u džamiji na svom ogrtaču vrijednom trideset srebrenjaka. Neki čovjek je došao i ukrao ga. Uhvaćen je i odveden Vjerovjesniku, sallallahu alejhi ve sellem. On je naredio da mu se odsiječe ruka. Ja dođoh i rekoh: ‘Zar da mu se odsječe ruka zbog vrijednosti od trideset srebrenjaka!? Prodat ću ga njemu na poček.’ Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, reče: ‘To je moglo prije nego što je meni doveden.’”

[Vjerodostojan] [Hadis bilježi Ibn Madže - Hadis bilježi Nesai - Hadis bilježi Ebu Davud - Hadis bilježi imam Ahmed]

Safvan b. Umejja spavao je u džamiji na svom kariranom ogrtaču. Neki čovjek dođe pagrabi ga i pobježe. Uhvaćen je i odveden Vjerovjesniku, sallallahu alejhi ve sellem, da se nad njime izvrši fiksirana kazna odsijecanja ruke za krađu. Kao da se Safvan sažalio i oprostio krađu. Kazao je Vjerovjesniku: “Zar ćeš mu otsjeći ruku zbog mog ogrtača koji vrijedi samo trideset srebrenjaka. Ja će mu isti taj ogrtač prodati, na poček, dok ne bude u stanju da ga plati.” No, Poslanik mu je rekao: “Zašto mu nisi oprostio prije nego što je meni doveden!” Iz ovog se razumije da opraštanje ne vrijedi glede šerijatom određenih kazni nakon što vladar (kadija) sazna za prijestup koji povlači istu tu kaznu.

http://sunnah.global/hadeeth/bs/show/58252